

[Bording.]

for det ærede Medlems Ændringsforslag, der dog netop indeholdt disse Principper. Ja, det ærede Medlem sagde jo selv, at jeg i Fjor motiverede det med, at Ministeren havde stillet som Betingelse for at gaa med til de Forbedringer, der indeholdtes i Regeringsforslaget, at vi undlod at stemme for de af det radikale Venstre foreslaaede Ændringer. Disse Ændringsforslag havde ingen som helst Udsigt til at blive vedtaget, og naar vi altsaa kunde faa en Forbedring igennem Regeringsforslaget, hvis vi undlod at stemme for de Radikales Ændringsforslag, tog vi selvfølgelig de Forbedringer, det var muligt at opnaa, i Stedet for at stille os paa det fuldkomment negative Standpunkt at sige: alt eller intet. Jeg vil i øvrigt henvise det ærede Medlem til nøjere at studere denne Sag, saa vil han se, at Aaret i Forvejen, 1926—27, havde Socialdemokratiet netop stillet Ændringsforslag til Akkordloven, som den Gang var til Behandling; indeholdende de samme Principper som de Radikales Forslag; vi havde altsaa fremsat et saadant Forslag, før de Radikale nogen Sinde havde gjort det, men hvem der da undlod at stemme, uden at det endda var en Betingelse fra Ministerens Side for at faa noget andet gennemført, det var det radikale Venstre.

Den højtærede Minister vilde benægte, at han optraadte som en liberal Fortolker af Lovens Bestemmelser. Det kan Ministeren dog ikke med Rette benægte, for paa to Punkter er de Fortolkninger, Ministeren har bragt i Anvendelse — saaledes som det ogsaa fremgaar af Betænkningen — faktisk i direkte Modstrid med Loven. Der staar udtrykkelig i Loven, at hvis der fremkommer Underskud i en Forening, saa skal dette Underskud dækkes af Foreningens Medlemmer i Forhold til Ejendommenes Jordværdi, men Ministeren har fortolket Loven saaledes, at Medlemmer ogsaa kan optages med en begrænset Del af deres Jordværdi. Det kan man dog ikke sige er i fuldkommen Overensstemmelse med Loven. Der staar endvidere i Loven, at ingen kan være Medlem af mere end een Forening, enten det nu er indenfor den samme Lov, eller det er indenfor Loven om Husmandsforeningernes Driftslaaneforeninger. Men dette fortolker Ministeren saaledes, at de kun maa laane af een Forening. Det kan man dog heller ikke sige er i nøjagtig Overensstemmelse med Loven. Naar vi ikke har stillet Ændringsforslag om at bringe Loven i Overensstemmelse med Ministerens Fortolkninger, saa er det, som vi

har givet Udtryk for i Betænkningen, fordi vi ikke er imod de Principper, der ligger i Ministerens Fortolkninger, og naar Ministeren og Flertallet vil tage Ansvaret for, at det er juridisk holdbart, at man tolererer lokale Foreningers Love paa en Maade, som ligger noget fjernt fra Loven her, saa vil vi ikke stille Ændringsforslag herimod, da vi ikke er imod selve Fortolkningerne.

Saa sagde den højtærede Minister, at hvis vort Ændringsforslag blev vedtaget, vilde man i Virkeligheden derigennem hindre de virkelig trængende Landmænd i at faa Laan. Ja, det kan der være noget i, for selvfølgelig er de overprioriterede, de fuldkomment insolvente Landmænd de mest trængende. Men er den højtærede Minister virkelig saa optimistisk, at han mener, disse Landmænd kan klare sig i Fremtiden, selv om de er fuldkomment insolvente nu, blot de faar mere Laan? Det er egentlig Forskellen mellem Ministerens og vor Opfattelse, at vi mener ikke, de kan det, og derfor, hvis man vil hjælpe dem, saa maa man først nedbringe deres Gældsbyrde; saa kan man altid bagefter støtte dem i deres Virksomhed ved et mindre Driftslaan. Ministeren derimod har den Opfattelse, at blot man dynger Laan paa Laan over dem, saa klarer de sig nok. Ja, de klarer den i Øjeblikket, alting kan gaa, saa længe de laaner, men den Dag, de skal til at afdrage Laanet og skal betale det helt tilbage, saa kan Ministeren være sikker paa, at saa ser det ikke saa godt ud. Naar Ministeren derfor glædede sig over, at den Lov, han fik vedtaget i Fjor, om de 10 Mill. Kr.s Laan til Akkordordninger ...

Formanden: Jeg henstiller til ærede Medlemmer ikke fremdeles at fordybe sig i en Debat om Akkordlovgivningen, men at holde sig til det foreliggende Lovforslag og det stillede Ændringsforslag.

Bording: Jeg bøjer mig naturligvis for Formandens Henstilling, skønt det er min Opfattelse, at disse to Principper hænger saa nøje sammen, og at en Begrundelse for Ændringsforslaget var nødvendig ved en Henviisning til Akkordlovens ringe Betydning i det Aar, der er gaaet.

Den højtærede Minister gentog her fra Talerstolen, hvad han sagde under første Behandling, at han krævede ingen Sikkerhed af de paagældende Foreninger, ikke anden Sikkerhed end den, der ligger i det solidariske Ansvar. Men naar Ministeren fra denne Talerstol gentagende udtaler noget saadant, ligger der saa ikke i Virkeligheden